

Cs.

P. 1.

L.

231.

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

NOTITIA
RERVM
HVNGARICARVM.

EDITIO III.

NOVIS CVRIS RECOGNITA, ET MVLTIS CVM
AD HISTORIAM, TVM AD IVS PVBLICVM HVNGARICVM
VTILIBVS ACCESSIONIBVS LOCVPLETATA AB
AVTORE SVO

CAROLO FRANCISCO PALMA,

CONSECRATO EPISCOPO COLOPHONIENSI,
METROPOLITANAE ECCLESIAE COLOCENSIS PRAEPO-
SITO MAIORE, ET CANONICO, VACANTE NVNC
SEDE, PER ARCHI-DIOECESIM COLOCENSEM IN PONTIFI-
CALIBVS AVXILIARI EPISCOPO, IN SPIRITVALIBVS
VICARIO, ET CAVSARVM AUDITORE GENERALI
CAPITVLARI.

PARS III.

PESTINI, BVDÆ, et CASSOVIAE,
Sumptibus I. M. WEINGAND, et I. G. KOEPF Bibliopol.

1 7 8 5.

E L E N C H V S

M A T E R I A R V M

P A R T I S T E R T I A E.

FERDINANDVS I. IMPERATOR,
REX XXXIX.

	<i>Pag.</i>
§. I. Ferdinandus profligato aemulo corona, et regno pleno iure potitur.	3
§. II Ferdinandus res Hungaricas Budae ordinat.	7
§. III. Zápolya, frustra tentata cum Ferdinando pace, Solimanni patrociniū implorat, et impetrat. -	10
§. IV. Ferdinandi res in Hungaria Turcarum metu in- clinant.	14
§. V. Solimannus Buda potitur.	16
§. VI. Ioannem in solio Hungarico confirmat.	19
§. VII. Calamitates inde in Hungaria consecutae. - -	21
§. VIII. Publica patriae mala Ioannem ad pacem cum Ferdinando fanciendam adiguat. - -	25
§. IX. Concordiae reges inter sancitae conditiones. -	31
§. X. Ioannis regis conaubium, et obitus.	34
§. XI. Ioannis vltima voluntas, pessimaque tutorum con- silia.	36
§. XII. Ferdinandi conatus irriti ad recuperandam ex pacto Hungariam.	38
§. XIII. Bellum ab eodem contra viduam improspere gestum.	39

	<i>Pag.</i>
§. XIV. Solimannus insigni astu Buda potitur.	41
§. XV. Illius cum suis deliberatio de Hungaria.	44
§. XVI. Isabella cum pupillo Buda in Transsiluaniam relegatur.	46
§. XVII. Solimannus magnam Hungariae partem subiugat.	48
§. XVIII. Ferdinandi conatus ad recuperandam Transsiluaniam.	49
§. XIX. Conditiones, quibus Transsilvania S. coronae restituta.	52
§. XX. Castaldi belliducis cum F. Martinusio similtates.	54
§. XXI. Martinusii caedes.	56
§. XXII. Transsiluanorum a Ferdinando secessio.	59
§. XXIII. Isabella regno restituta.	61
§. XXIV. Eius obitus, et memoria.	63
§. XXV. Pax cum Solimanno inita.	64
§. XXVI. Ferdinandi curae de successore constituendo.	65
§. XXVII. Maximilianus primogenitus in regno Hungariae inauguratur.	67
§. XXVIII. Ferdinandi obitus, et liberi.	69
§. XXIX. Eius memoria.	70
§. XXX. Catholicae religionis tuendae, ac restituendae studium.	73

MAXIMILIANVS IMPERATOR, REX XL.

§. I. Octennales cum Turcis induciae rumpuntur.	75
§. II. Ioannes Transsiluanus a Turcis delusus.	78
§. III. Postremi Solimanni ad Szigetum conatus.	79

	<i>Pag.</i>
§. IV. Pax cum Turcis.	81
§. V. Caesarem inter, et Transsiluanum concordia.	82
§. VI. Ioannis Sigismundi obitus.	83
§. VII. Transsilvania ad obsequium S. coronae redit.	84
§. VIII. Debilis admodum Transsiluanos inter, et Hungaros nexus.	86
§. IX. Gentis Hungaricae querimoniae.	88
§. X. Rudolphus, caesaris primogenitus, unanimi consensu coronatur.	91
§. XI. Maximiliani obitus, et encomium.	92
§. XII. Coniux, et liberi.	93

RVDOLPHVS IMP. REX XLI.

§. I. Rudolphus regni Hungarici curam in fratres transfert.	94
§. II. Turcae pacem violant.	95
§. III. Hungarorum ad iuuandam patriam liberale studium.	97
§. IV. Belli Turcici successus.	100
§. V. Sigismundus Wayuoda in regis Hungariae clientelam concedit.	101
§. VI. Rudolphum inter, et Sigismundum foederis conditiones.	106
§. VII. Sigismundus Transsiluaniam Rudolpho caesari resignat.	110
§. VIII. Multiplex illius inconstantia, et vitae exitus.	112
§. IX. Caesareae, et Bizantinae aulae diuersa studia ad Transsiluanos in fide retinendos.	123

§. X. Georgii Bastaë inconſulta cum Tranſiluanis agendi ratio.	127
§. XI. Perturbatus id temporis Hungariæ ſtatus.	130
§. XII. Stephani Botskai artes ad commouendam apud Hungaros ſeditionem.	135
§. XIII. Rapida ſecefſionis progreſſio.	139
§. XIV. Cæſaris ad ſopïendam ſeditionem ſtudia.	142
§. XV. Pacificatio Viennenſis.	145
§. XVI. Stephani Botskai obitus, et vltima voluntas.	150
§. XVII. Pacta pacis Viennenſis primi infringunt Tranſiluanî.	152
§. XVIII. Rudolphum inter, ac Mathiam fratres diſcordia.	155
§. XIX. Rudolphus Auftriam, et Hungariam Mathiæ fratri cedit.	158
§. XX. Rudolphi cæſaris obitus.	161
§. XXI. Nihilne iuris in Ruſſiam rubram amiſſum pace Bithoniënſi.	162

MATHIAS II. IMPER. REX XLII.

§. I. Mathiæ regis inauguratio, ac noua quæpiam tum conſtitutâ.	165
§. II. Mathiæ conatus ad Tranſiluanos in S. coronæ obſequio retinendos.	175
§. III. Gabriel de Bethlen ope Turcarum principatu apud Tranſiluanos potitur.	177
§. IV. Mathias Ferdinandum archiducem ſucceſſorem conſtituit.	180
§. V. Mathias turbas domëſticas morte præuertit.	185
§. VI. Rerum ſæcrarum ſub Mathia viciffitudo.	187

FERDINANDVS II. IMPERATOR, REX XLIII.

§. I. Perturbata admodum regni initia.	195
§. II. Hungari Bohemis contra caesarem assistere detre- ctant.	198
§. III. Bethlenius inito cum Bohemis contra Ferdinan- dum foedere Hungariam inuadit.	201
§. IV. Bethlenius S. corona, et potiori parte regni poti- tur.	204
§. V. Bethlenius reiecta pace rex Hungariae per factiosos eligitur.	210
§. VI. Laetior fortuna Ferdinandi Bethlenium ad pacem ineundam flectit.	215
§. VII. Pacis cum Bethlenio condiciones, primique belli exitus.	220
§. VIII. Pax Nicolsburgensis per Bethlenium violata iterum restituitur.	223
§. IX. Postremum cum Bethlenio bellum pace termina- tur.	227
§. X. Bethlenii mors, et memoria.	230
§. XI. Transilvaniae vicissitudines.	232
§. XII. Georgius I. Rákótzí et a caesare, et a porta Ot- tomannica in principatu confirmatur.	235
§. XIII. Peculiares quaedam in re ciuili constitutiones.	239
§. XIV. Nonnulla pro clero constituta.	245
§. XV. Adminicula ad promouendam rem Catholicam utiliter adhibita.	252
§. XVI. Caesar filium suum primogenitum in Hungaria inaugurari procurat.	257

	<i>Pag.</i>
§. XVII. Ferdinandi II. obitus, et laudes.	261
§. XVIII. Ferdinandi II. coniuges, et liberi.	266

FERDINANDVS III. IMPERATOR, REX XLIV.

§. I. Initia regni Hungarici vtcumque tranquilla.	267
§. II. Turbis domesticis fomentum praebet Rákótzius.	270
§. III. Belli Rákótziani successus.	273
§. IV. Belli Rákótziani exitus.	276
§. V. Archiducis Leopoldi in regem Hungariae inaugu- ratio.	281
§. VI. Quaedam Ferdinandi III. constitutiones.	284
§. VII. Rákótzianae domus apud Transsiluanos imperan- tis vicissitudines.	289
§. VIII. Ferdinandi III. obitus, coniuges, et liberi.	293

FERDINANDVS IV. REX XLV.

§. I. Properatus Ferdinandi IV. obitus.	295
---	-----

LEOPOLDVS M. IMPERATOR, ET REX XLVI.

§. I. Leopoldini regni initia.	296
§. II. Turbae Transsilvanicae curas caesaris exercent.	302
§. III. Primi belli Turceici semina.	305
§. IV. Diffidia domestica sopita potius, quam extincta.	310
§. V. Id temporis Hungarorum incensum gloriae studium.	315

§. VI. Turcarum ad bellum apparatus.	321
§. VII. Hungarorum in statuendo milite promptitudo.	324
§. VIII. Bellum laeto successu continuatum inexpectata pace terminatur.	327
§. IX. Varia hominum de accelerata ea pace opinio.	332
§. X. Hungarorum querimoniae.	336
§. XI. Caesar seditionem tempestive opprimit.	338
§. XII. Regiminis Hungarici forma innouatur.	341
§. XIII. Varia ad seditionem comprimendam adhibita remedia.	346
§. XIV. Tökölinae seditionis origo, et progressus.	351
§. XV. Quies regno restituitur per comitia Soproniensia.	354
§. XVI. Belli Turcici origo.	359
§. XVII. Turcarum ad Viennam clades, et secunda ubique caesaris fortuna.	361
§. XVIII. Buda recepta.	364
§. XIX. Transsilvania a Turcarum societate prouide abstracta.	366
§. XX. Laetus caesareorum armorum successus.	368
§. XXI. Aduersa aliquamdiu caesareis armis fortuna.	369
§. XXII. Pacis Carlonitzensis occasio, et condiciones.	371
§. XXIII. Quorum opera Hungaria e seruitute vindicata?	375
§. XXIV. Quando introducta hereditaria successio masculina?	377
§. XXV. Iosephi I. regis inauguratio.	379
§. XXVI. Caesaris studia ad perpetuam tranquillitatem Hungariae procurandam.	381
§. XXVII. Rákótzianae coniurationis semina, et progressus.	386
§. XXVIII. Funestum inde Hungariae incendium.	393
§. XXIX. Caesaris casus propter curae.	395

§. XXX. Rákótziani oblataui sibi a caesare gratiam respuunt.	397
§. XXXI. Leopoldus ciuili bello immoritur.	402
§. XXXII. Leopoldi memoria, coniuges, et liberi.	404

IOSEPHVS I. REX XLVII.

§. I. Difficile Iosephi regnum.	407
§. II. Concordia cum Rákótzianis tentatur, sed irrita successu.	410
§. III. Rákótzii ad procurandam concordiam conatus inutilis.	419
§. IV. Noua caesaris ad pacem procurandam studia.	426
§. V. Caesar Ioannem Pálfi pacis arbitrum constituit.	429
§. VI. Difficultates a confoederatis comiti Pálfi obiectae.	432
§. VII. Pálfius Alexandri Károlyi opera optatam pacem conficit.	434
§. VIII. Praecipuae quaedam conditiones pacis Szatmariensis.	436
§. IX. Iosephi obitus, et memoria.	441

CAROLVS III. REX XLVIII.

§. I. Regni Hungarici hereditariam possessionem adit.	443
§. II. Quaequam in re ciuili constituta.	446
§. III. Nonnulla in re ecclesiastica decreta.	453
§. IV. Primi belli Turcici origo.	456
§. V. Optatus belli successus.	459
§. VI. Noui utriusque ad bellum apparatus, et Belgradi oppugnatio.	462
§. VII. Turcis profligatis Belgradum receptum.	466
§. VIII. Pax Passarouitzenfis.	470

§. IX. Hereditaria successio feminina in Austriae, Hungaricisque ditionibus introducitur.	474
§. X. Novum sistema introducitur in politica regni administratione.	479
§. XI. Iudiciorum ratio immutata.	488
§. XII. Res militaris correcta.	491
§. XIII. Res oeconomica ordinata.	495
§. XIV. Res ecclesiasticae.	499
§. XV. Quae inde in patriam commoda.	503
§. XVI. Belli Italici improbus exitus.	505
§. XVII. Alterius belli Turcici occasio.	507
§. XVIII. Eius sinistri successus, et funestus exitus.	513
§. XIX. Pax Belgradensis.	521
§. XX. Difficultates in executione pacis Belgradensis suscitatae.	533
§. XXI. Caroli VI. obitus.	538
§. XXII. Eius memoria.	540

MARIA THERESIA REX XLIX.

§. I. Maria Theresia hereditario iure in auita regna succedit.	543
§. II. Lites cum Turcis componit, pacemque Belgradensem roborat.	546
§. III. Conventionis inter reginam Hungariae, et portam Ottomanicam factae capitulum recensio.	549
§. IV. Mariae Theresiae peculiaris in gentem Hungaram fiducia.	555
§. V. Hungarorum in decernendis auxiliis promptitudo.	557
§. VI. Belli successus, et exitus.	559

	<i>Pag.</i>
§. VII. Quantum per bellum hoc genti Hungaricae gloriae accesserit.	560
§. VIII. Mariae Theresiae propensa in gentem Hungaram studia.	564
§. IX. Nobili iuventuti educandae noua condit contubernia, aut vetera instaurat.	569
§. X. Rem literariam instaurat.	572
§. XI. Religionis sacrosanctae incrementa.	575
§. XII. Theresiani regni felicitas, et gloria.	477
§. XIII. Nonnulli aduersae fortunae ictus.	581
§. XIV. Mariae Theresiae obitus.	583
§. XV. Augustae proles.	586

IOSEPHVS II. ROM. IMPERATOR,
REX L.

§. <i>Vnicus.</i> Auspicatissimo omine hereditaria regna adit.	588.
--	------

B V D A E,
TYPIS CATHARINAE LANDERER VIDVAE.

I 7 8 5.